

Comunicat de premsa

03.06.2019

Valoracions del Judici 1-0 (Setmana 16)

International Trial Watch ha estat present en les sessions de la setzena setmana del judici amb les següents persones observadores:

- Alexandre Faro, advocat i membre de la Federació Internacional de Drets Humans i Euro-Mediterranean Human Rights. França.
- Dominique Noguères, advocada i presidenta de la Lliga Francesa de Drets Humans i membre d' Euro-Mediterranean Human Rights. França.
- Claire Dujardin, advocada penalista i membre del Sindicat d'Advocades i Advocats Demòcrates Europeus. França.
- Mireille Jourdan, advocada a Thetis Advocats. Bèlgica.
- Christian Di Nardo, advocat a Studio Legale Di Nardo. Itàlia.

ASPECTES POSITIUS:

El Tribunal no ha admès com a prova documental els informes de la Guàrdia Civil, tot i que sí els annexes, ni tampoc els escrits de denúncia, les notícies de premsa fent valoracions sobre els fets, així com les diligències pre-processals del Ministeri Fiscal o determinades interlocutòries del Jutjat d'instrucció 13, per tractar-se d'actes processals sense transcendència en termes de valor probatori. Decisió en sintonia amb la jurisprudència sobre què s'entén per prova documental.

ASPECTES D'ATENCIÓ:

1. En l'escrit de conclusions provisionals, l'Advocacia de l'Estat no va especificar quina prova documental sol·licitava de cara al judici, fent ús de l'expressió genèrica de "tot l'actuat". Això no obstant, en el tràmit de documental, va enumerar tots els documents que volia fer valer, alguns dels quals no havien estat proposats pel Ministeri Fiscal. Tots els documents van ser admesos pel Tribunal. Les defenses van entendre que això els provocava indefensió, atès que el moment oportú per fer proposició de prova era l'escrit de conclusions provisionals i, en segon lloc, el tràmit de qüestions prèvies –de forma excepcional- per permetre que les defenses despleguessin l'estratègia del judici tenint en compte tota la prova proposada i admesa.
2. Totes les proves documentals sol·licitades per les defenses a l'empara de l'article 729 de la Lecrim van ser acceptades, que és un aspecte positiu. Això no obstant, cal tenir present que en els seus escrits de conclusions provisionals les defenses van sol·licitar nombroses proves documentals que no van ser admeses, com per exemple el testimoni de tota la causa del Jutjat d'instrucció 13. Causa de la qual s'ha derivat la documentació que les acusacions – comparegudes a aquell Jutjat- han triat per considerar-la pertinent, sense que les defenses tinguessin la possibilitat de saber quina informació més hi ha en aquell procediment que pogués ser favorable a les defenses. Aquesta qüestió podria contravenir el principi d'igualtat d'armes i, per tant, el dret de defensa.

3. Al final de la pràctica de la prova documental, el President va posar de manifest que aquells documents que no haguessin estat incorporats a l'expedient fins aquell moment no s'admetien, el que va provocar la protesta de la defensa de la Sra. Bassa, que es veia perjudicada per la decisió, atès que seguia a l'espera de la incorporació de dos documents que havien estat proposats en temps i forma i admesos pel Tribunal.
4. L'exhibició dels vídeos en la fase documental, deslligades de les declaracions testificals, no ha permès sotmetre al filtre de contradicció les declaracions dels testimonis, qüestió transcendental que s'ha anat posat de manifest al llarg del judici. Però a més, ha provocat una descontextualització quasi absoluta de les imatges visualitzades a l'acte de plenari en el propi tràmit de la documental. En aquest sentit, és especialment alarmant que les acusacions – especialment el Ministeri Fiscal- no hagi estat capaces de determinar ni tan sols el dia i el lloc en què havien estat enregistrats nombrosos vídeos exhibits. Davant la protesta de les defenses, el Ministeri Fiscal va indicar que no era important aquesta concreció, atès que el que es volia mostrar era el “clima general”. Fins i tot en alguns casos es van indicar dates errònies, canviant els dies -es va indicar que corresponien al 3 d'octubre de 2017, imatges de la vaga del 8 de novembre, per exemple-, o les ubicacions –confonent imatges de la Conselleria d'Economia amb les de la seu del partit polític CUP.
5. El dia 29 de maig es va fer pública l'opinió del Grup de Treball sobre Detencions Arbitràries de Nacions Unides, en què considera que la detenció i privació de llibertat de Jordi Sànchez, Jordi Cuixart i Oriol Junqueras vulnera els drets reconeguts els articles 2, 9 a 11 i del 18 al 21 de la Declaració Universal de Drets Humans i els articles 3, 14, 19, 21, 22 y 25 del Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics, pel que és arbitrària. Sol·licita la immediata posada en llibertat de les persones preses i que s'acordi una indemnització pels danys causats i especifica un període de seguiment de 6 mesos per supervisar si l'Estat espanyol compleix aquests extrems. Així mateix, indica que en els actes duts a terme per les persones demandants no hi va haver violència i per tant tampoc poden considerar-se comesos els delictes de rebel·lió i sedició. D'altra banda, entén que s'han vulnerat el dret a la presumpció d'innocència per certes declaracions de representants polítics (especialment les declaracions de la Vicepresidenta del Govern del moment manifestant “hemos decapitado al independentismo”), així com el dret a disposar de temps suficient per preparar la defensa, entre altres. El Tribunal, fins el moment, no només no ha atès aquesta petició, sinó que el mateix dia, tant el Ministeri Fiscal com l'Advocacia de l'Estat van elevar a definitives les seves conclusions amb alguna modificació poc substancial, i aportant-les per escrit aquell mateix moment, pel que no s'havia tingut en compte l'exhibició dels vídeos proposats per les defenses en la seva redacció, mantenint l'acusació per rebel·lió i sedició, respectivament, així com la resta de delictes. En el cas del Ministeri Fiscal, a més, va sol·licitar l'aplicació de l'article 36.2 del Codi Penal, previst per als casos d'organització criminal, terrorisme o delictes sexuals. Article que en cas de sentència condemnatòria impediria que les persones poguessin gaudir de permisos i l'aplicació del tercer grau fins haver complert almenys la meitat de la condemna.

Observadors/es de la present setmana:

- Luisa Morgantini, prèviament Vicepresidenta Parlament Europeu i Presidenta de la Comissió de Drets Humans del Parlament Europeu i actualment membre de Action For Peace. Itàlia.
- Claudio Paterniti Martello, advocat a l'Antigone. Itàlia.
- Hans Langenberg, membre de Fair Trial Watch. Holanda.
- Dundar Gurses, membre de Fair Trial Watch. Holanda.

Contacte:

Luca Gervasoni – portaveu a Madrid

Anaïs Franquesa - portaveu a Barcelona

Alba Ortega - responsable de comunicació a Barcelona